

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Tiendeloven og vores timelige selvhjulpethed

Ældste Francisco J. Ruiz de Mendoza,
Områdehalvfjerdser, Spanien

På grund af verdens kompleksitet i dag føles selvhjulpethed ofte som en vanskelig ting at opnå. Men set fra troens perspektiv er det et mål, der kan nås. Instruktionshåndbogen

for Kirkens ledere definerer selvhjulpethed som »evnen, forpligtelsen og bestræbelsen på at skaffe livets åndelige og timelige nødvendigheder til sig selv og familien.«¹ Skrifterne er

**Ældste Francisco
de Mendoza**

en rig kilde af eksempler på, hvordan Guds børn kan blive selvhjulpene. Tænk på Lehi og hans gruppes rejse i ørkenen. Lehi efterlod al sin rigdom for at følge Herrens vilje. Selv da ørkenens besværligheder blev lettere på grund af Herrens vejledning – i form af syner, englebesøg og vejledning fra Liahona – var ørkenen stadig et frygteligt sted, og disse menneskers rute var fuld af udfordringer. En meget smertefuld episode i Mormons Bog er, da Nefi ved et uheld brækker sin stålbue og vender tilbage til lejren uden mad. Da de står over for så alvorlig en udfordring, begynder alle i Lehis gruppe, selv Lehi, at murre mod Herren. Uden en bue vil de ikke få mad og dø, logisk set. Men Nefi hæver sig over fristelsen til at murre og sætter sin lid til Herren. Som et tegn på denne tillid laver han en bue af træ og en pil med de få ressourcer, der findes, og beder sin nu omvendende far, som profet, om at spørge Herren, hvor han kan finde mad. Åbenbaringen kommer igennem Liahona, og Nefi får masser af mad.²

Nefi udøvede selvhjulpethedens principper meget effektivt. Hvordan kan vi gøre det samme i dag? Hvad

*Og således ser vi, at
Herren ved små midler kan
frembringe store ting.
Nefis Første Bog 16:29*

kan vi gøre som vores eget tegn til Herren om, at vi sætter vores lid til ham, ligesom Nefi? Fra et timeligt perspektiv kan vi »lave vores bue af træ og pil« ved at uddanne os eller starte vores egen virksomhed. Ved at udfylde hæftet *Min vej til selvhjulpethed* og være med i Kirkens selvhjulpethedsgrupper kan vi gøre vores timelige indsats for at opnå selvhjulpethed mere åndelig. Vi modtager mere lys i forhold til timelige problemer, når vi ser dem fra troens perspektiv. I denne åndelige kontekst er især et relevant tegn til Herren om vores tillid, at vi efterlever tiendeloven, når vi gør vores bedste for at skaffe vores familie livets nødvendigheder. De fleste medlemmer af Kirken er opmærksomme på Guds løfte om velsignelserne om timelig overflod til dem, der adlyder tiendeloven, som den blev åbenbaret til profeten Malakias: »Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer.«³ I en nutidig åbenbaring siger Herren, at tiende er nødvendigt for at »helliggør[e] Zions land for mig« og til sidst, hvor uundværligt det er, at Zion bliver bygget: »Hvis mit folk ikke iagttagere denne lov ... se, sandelig siger jeg jer: Da skal det ikke være Zions land for jer.«⁴ Zion er et helligt sted, hvor de, der er rene i hjertet, samles og lever i retskaffenhed.⁵ Det »kan ikke opbygges, medmindre det sker efter principperne i det celestiale riges lov«,⁶ og det er et sted for forsvar og ly.⁷

Når vi tænker over disse åbenbaringer, skal vi spørge os selv: Ønsker jeg at bidrage til opbyggelsen af Zion?

Kan det at efterleve tiendeloven være et tegn til Herren om, at jeg sætter min lid til ham? Forstår jeg, at det er en celestial lov, der sammen med andre vil hjælpe mig med at være værdig til det evige livs glæder? At efterleve tiendeloven har givet mig og min familie utallige velsignelser. Det er min bøn, at vi alle, Herrens hellige, gør tiende

til hovedformålet i vores søgen efter timelig – og i sidste ende åndelig – selvhjulpethed. ■

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 6.1.1.
2. 1 Ne 16:18-32.
3. Mal 3:10-12.
4. L&P 119:5-6.
5. L&P 101:3-22.
6. L&P 105:5.
7. L&P 115:6.

NYHEDER

Slagelse Menigheds dåbstur – igen

Finn Lykkegaard, redaktør

Fastholdelse af en plan

Jeg er ikke i tvivl om, at det at arrangere og gennemføre en menigheds tempeltur for de københavnske menigheder kan kræve lidt styr på logistikken, men det næppe for noget at regne mod de udfordringer, der skal løses at mindre menigheder/ grene fra provinsen.

Ikke desto mindre arbejdede gruppelederen i Slagelse Menighed ihærdigt med at samle søskende til en planlagt tur den 29. september.

Gerne de nye med

Der er et udbredt ønske om at nydøbte – som vi er velsignede med at have flere af – kommer med og oplever den åndelige styrke, der er forbundet med tempelbesøg – også i en dåbssession. Men da det var en fredag, var der – ud over den transportmæssige

logistik – også hensyn til de velsignede, der har et arbejde.

Men der blev dog alligevel samlet en pæn del.

Godt arbejde

Vi blev decimeret en del på grund af sygdom. En søster, der var klar til sin egen begavelse, blev desværre så dårlig, at hun måtte melde fra og med hende hendes ledsager. Gruppelederen blev også selv forhindret grundet familiesygdom. Ikke desto mindre var vi godt 20 medlemmer, der i løbet af dagen udførte såvel begavelsessioner som en dåbssession. En fordobling i forhold til vores seneste tur.

En »værdig« afslutning.

I stedet for blot at forlade templet og København i 6-7 biler og drage

FINN LYKKEGAARD

Det meste af Slagelses dåbsgruppe

hver til sit, valgte vi at mødes på Niti-vej til en afslutning, hvor menigheden var vært ved lidt spising – et pænt

antal familiepizzaer og drikkevarer samt et »familiefoto«. Det var en god afslutning på en skøn dag med en

forhåbning om, at vi bliver flere næste gang, der er planlagt. Tak til Frederiksberg Menighed for husly. ■

»Facere« for Gud

Et impromptu interview med 2 søstermissionærer

Finn Lykkegaard, redaktør

Og hva' er så lige det?

»Facere« er en forholdsvis ny betegnelse for de personer (fra fx Greenpeace, Amnesty m.fl.) der forsøger at hverve mennesker på gaden, og impromptu er udtryk for noget tilfældigt eller »til lejligheden uforberedt«, og det er lige, hvad interviewet med søster Jones og søster Holbrook var.

Har I ikke lyst til at komme med op til en snak?

De to søstre var en tur i den indre by i København på deres

forberedelsesdag for at skaffe nogle småfornødenheder fra Søstrene Grene og Flying Tiger (prisbevidste), da de – formentlig på grund af deres navneskilte – blev standset af Kamma, der inviterede dem til at komme med op til et radiostudie og fortælle om sig selv, hvilket de accepterede. Få minutter senere sad de over for Anders Lund Madsen, der som vært på programmet med det særprægede navn Fedeabes Fyraften, gerne ville interviewe dem.

Interessant og sobert interview

For mig er der ingen tvivl om, at der er mange, der er »for« Anders Lund Madsen og mange »imod« eller måske mindre »for«, men jeg har ofte fundet ham interessant og som regel meget underholdende. Og dette her improviserede interview ødelagde ikke min begejstring for ham. Og søstrene – tjaa, jeg ved ikke om de har gennemgået medietræning (jeg har jo tidligere sammen med bror Martin Stokholm gennemført en sådan træning med missionærer bl.a. med henblik på sådanne situationer), men de gjorde det så fremragende, som var de professionelle.

De kom naturligvis rundt om, hvor de kom fra og om deres familie m.m., herunder hvorledes det forhold, at

nogen i familien ikke er medlemmer eller aktive, ikke mindsker kærligheden eller begrænser samvær.

Hvad er succes

På det naturlige spørgsmål om, hvorvidt det at finde proselytter var succeskriteriet, forklarede de, at succesen var at fortælle mennesker om Kristus – at bringe mennesker til Kristus og invitere dem til ham. Dåb var dejligt, men formålet var budskabets udbredelse. Og her var det, at Anders Lund Madsen spontant udbrød: »Jamen, I er jo facere for Gud.«

Søstrene udtrykte deres glæde over arbejdet og imponerede Anders Lund, da de fortalte ham, at de denne ugentlige fridag skulle hjem til Rødovre kl. 18.00 og arbejde igen.

Misforståelse rettet

Det var tydeligt, at hastigheden og interviewformen indimellem

gav et par sproglige misforståelser, men der blev også rettet en egentlig misforståelse. Anders Lund Madsen, der betegner sig selv som neomoist, havde en opfattelse af, at Joseph Smith havde taget fejl i nogle forudsigelser om jordens endeligt, men måtte se sig rettet. Søstrene gjorde det i det hele taget så fint, at Anders Lund Madsen ved interviewets slutning greb sig selv i at bande og rettede sine ord til nogle pænere.

Ikke reklamere, men

Liahona er jo ikke generelt et reklameorgan, men dette interview er så fint gennemført, og søstrene gør det så fremragende, at det er værd at lytte til. Så har man lyst til at høre eller genhøre den spændende samtale, så kan man finde den som podcast på radio 24/7 fra den 16. oktober 2017.

Godt gået, søstre. ■

En god tradition

Finn Lykkegaard, redaktør

Provinsielle glæder

Det er efterhånden blevet en tradition, at brødre fra et par af stavens yderposter afholder et par årlige »væk fra hjemmet«-aktiviteter. Det var da heller ikke anderledes i 2017. En efterårs/vinter-hyttetur blev planlagt for brødrene fra Nykøbing og Slagelse med et islæt af en gammel bekendt.

Målet for dette års tur var en ny hytte eller måske snarere en gammel, vi ikke havde prøvet før, nemlig Skovhytten beliggende i udkanten af Korsør, men umiddelbart ved skov og få meter fra stranden. Tidspunktet blev fastlagt til den 17.-18. november.

Hytten

At valget faldt på denne hytte skyldtes to ting – prisen og beliggenheden. At den så er over 60 år gammel, og der ikke er gjort alverden ved den siden åbningen, betød mindre, for hytten indeholder det essentielle: Et fungerende køkken med de nødvendige faciliteter, soveplads, spise- og hyggeplads med brændeovn, elektricitet, toilet og vaskemuligheder. Der er brænde og i tilgift hele 3 sheltre samt en i øvrigt udmærket lejrplads.

Deltagerne

Som vel i de fleste menigheder er der de, der synes, at sådanne

Søster Jones og søster Holbrook på deres altan

En del af brødrene foran Korsør Havn

FINN LYKKEGAARD

Frokosten nydes før afrejse

FINN LYKKEGAARD

Fra Slagelse de tre musketerer, Kristian, Leo og Finn og endelig islæt- tet fra Frederiksberg, Jan Skovrup, der ofte deltager sammen de to enheder.

Programmet

Et sådant arrangement kræver ikke det store forkromede program. Delta- gerne indfandt sig i løbet af eftermid- dagen/aftenen og udså sig sovepladser, hvorefter madlavningen gik i gang. Simon havde hjemmefra på fineste vis sørget for en herlig flæskesteg med diverse tilbehør, så alt der forestod var de brunede kartofler og opvarmning af sauce (eller sovs) og rødkål. Der var ingen, der forlod bordet sultne, men i løbet af aftenen – hvor vi hyggede og spillede diverse spil – gled såvel kage som slik ned i rigelige mængder, inden vi gik til ro – næsten halvdelen valgte at tilbringe natten i sheltre, da de fandt hytten for varm.

ture er herlige og gode for sammen- holdet mellem brødre, og andre, der af den ene eller anden årsag ikke – eller måske ikke længere på grund af skavanker – afholder sig fra at deltage.

Fra Nykøbing deltog familien Johansen, det vil sige far Simon

og 2 af hans sønner, heraf den for nylig fra sin islandske mission hjem- vendte Johan, mens en var ikke nået hjem fra skolerejse og 2 er på mis- sion, Robert Jensen (Simons nevø) med sin søn Elias samt naturligvis Helge Nørrung, der jo for tiden tjener i Nykøbing.

Efter en gedigen morgenmad drog en del af gruppen lørdag formiddag ind til Korsør, hvor Kristian hjemmehavende viste rundt på voldene omkring borgen og ved Tårnborgh kirke, inden vi aflagde besøg i den kulinarisk lækre flydende fiskeforretning, hvorfra et antal lune fiskefrikadeller og nogle

sild i eddike fandt vej med os hjem til frokostbordet.

Vi gør det gerne igen

Efter hjemkomsten sluttede vi turen af med en passende frokost og i glæde over den til formålet velfungerende hytte, aftalte vi at mødes til en

seniorspejdertur samme sted engang til vinter. Det er nu herligt at tilbringe nogle timer sammen som brødre, hvor mange emner – såvel religiøse som ikke religiøse og såvel alvorlige som mindre alvorlige – debatteres i kærlighed og harmoni.

Tak til deltagerne for en go' tur. ■

NAVNETYT

PALLE ROSENKILDE, ÅRHUS MENIGHED

Rikke Rosenkilde, Århus Menighed

Mormon på arbejdspladsen – Rikke Rosenkilde, Århus Menighed

Interviewet af Marlene Olsen, ass. redaktør

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg arbejder på Hammel Neurocenter som afdelingssygeplejerske på en afdeling for patienter med erhvervet hjerneskade. Jeg leder personalet og sørger for, at de rigtige patienter ligger i de rigtige senge og får den rigtige behandling, så de efterfølgende har mulighed for at komme hjem og leve et andet liv.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Kirken?

De siger ikke specielt meget. Jeg tror, at de fleste ved det. Når man ikke er ny længere, så kommer man ikke til at tale så meget om det. I sin tid, da jeg begyndte at arbejde, lovede jeg min himmelske Fader, at jeg ville benytte enhver lejlighed til at fortælle om Kirken. På et tidspunkt måtte jeg sige til ham, at nu behøvede han ikke

at give mig flere muligheder, for jeg fortalte tit om Kirken.

Står du nogle gange i et dilemma i forhold til din religion?

Førhen, når jeg skulle have uniform på, kunne jeg stå i et dilemma med hensyn til at klæde om, for jeg bærer jo tempelklædningen. En kollega har engang kommenteret mit undertøj: »Du har nok fået mormors undertøj på?« sagde hun. Næste dag kom hun og undskyldte, og sagde: »Jeg ved jo godt, at det betyder noget for dig.« Hun havde tidligere haft en kollega, der var medlem af Kirken.

Har du haft nogen særlige missionæroplevelser på dit arbejde?

Til en julefrokost blev vi spurgt om, hvad vi skulle have at drikke? Jeg svarede, at jeg ikke drak alkohol og

forventede, at det kunne give anledning til en snak om kirken. Det gjorde det ikke, min kollega svarede blot, at hun heller ikke drak. Til mit spørgsmål til hende om hvorfor, svarede hun blot, at hun ikke drak. Jeg synes generelt, at jeg mærker interesse for Kirken, når livet får nye drejninger som konfirmation, mission og bryllup. Her får vi mulighed for at fortælle om, hvad vi gør. Da Laura var på mission var min leder meget interesseret. Hun fulgte nærmest med uge for uge. Hun

havde også set en udsendelse i TV om missionærer, som hun synes var meget positiv. Da hun senere skulle på ferie i USA, spurgte hun mig, om jeg synes, at hun skulle tage forbi Salt Lake City? En anden kollega havde gjort det og havde haft en god oplevelse med det. Jeg svarede selvfølgelig, at det synes jeg, at hun skulle. Det gjorde hun så og syntes heldigvis efterfølgende, at det havde været en god oplevelse, specielt at rundvisningerne var på dansk. ■

HJÆLPENDE HÆNDER

Hjemløseprojekt i Aalborg Menighed

Jette Mathiesen,
hjelpeforeningspræsident

Indsamling af vintertøj

November var en rigtig dejlig måned for medlemmerne af Aalborg Menighed. Det var nemlig måneden, hvor vi indsamlede vintertøj, vintersko/støvler, varme trøjer, huer, halstørklæder og handsker til fordel for hjemløse og socialt udsatte, der kommer i byens varmestuer.

Stor opbakning fra lokalsamfundet

UP og UM uddelte mere end 500 flyers til kirkens naboer. Der blev skrevet pressemeddelelse til avisen, og Kirkens medlemmer delte flittigt på Facebook. To torsdage i november om aftenen fra 19-21 var der mulighed for indlevering af vinterartiklerne i kirken. Det var fuldstændig overvældende at se alle de mennesker, der fandt vej til kirken. Det var helt fantastisk at se, hvor gavmildt folk donerede.

Varm kakao og rundvisning til gengæld

Vi bød til gengæld på varm kakao og kage og tilbød en rundvisning i kirken til de, der havde tid og lyst – og det var der heldigvis nogle, der havde. Det var også dejligt at se, hvordan folk blev positivt overraskede over at se kirken og se, hvordan kirken summer af liv sådan en torsdag aften, hvor der foregår mange aktiviteter i vores menighed.

MISSIONÆR

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard, redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

Søster Josefina Kjeldsen, Roskilde Menighed

Alpine German-Speaking Mission

November 2017 – april 2019

Søster Josefina Kjeldsen,
Roskilde Menighed

MICHAEL KJELDSEN, ROSKILDE MENIGHED

LARS MATHIESEN, AALBORG MENIGHED

Jette og Marianne fra Kirkens Korshær ved den fyldte trailer sammen med artiklens forfatter (bag traileren)

325 kg tøj og sko

Vi fik tjekket tøjet, pudset skoene og sorteret alt det indleverede i størrelse og art. Den efterfølgende torsdag fik vi læsset alt på trailer og kunne aflevere 325 kg tøj og sko til varimestuen.

Stort tak fra Varmestuen

Vi havde et tæt samarbejde med afdelingslederen Lea Juhl fra Kirkens Korshærs varimestue, som også har været i vores menighed og fortælle om arbejdet blandt socialt udsatte og hjemløse i vores by. Hun skrev bl.a. efterfølgende til os:

»En KÆMPE stor tak til jer alle sammen for en fantastisk stor og lækker donation! Vi er fuldstændig overvældet over alt det, I har fået samlet sammen, og hvor må det have været et kæmpestort stykke arbejde for jer!

Vi er i skrivende stund i fuld gang med at give ud af tøjet ...

Vi er SÅ taknemmelige og glade for

at kunne give alle, der har brug for det, noget dejligt varmt tøj og fodtøj!«

Artikel i avisen

Efterfølgende blev der igen forfattet en artikel til avisen med overskriften »Tak Aalborg«. Heri blev Kirkens Korshærs tak viderebragt og efterfulgt med følgende »Men den tak skal naturligvis videre til alle, der donerede alt det dejlige tøj og fodtøj. Tusinde tak til alle de »anonyme aalborgensere, der ved deres indsats gjorde en forskel og sikrede, at ingen hjemløse eller socialt udsatte i Aalborg-området behøver at mangle varmt tøj og fodtøj i denne vinter.«

Feel good-dag for de hjemløse

Vores samarbejde med Kirkens Korshær fortsætter, og i januar er vi værter i deres lokaler til en »Feel Good«-dag, hvor socialt udsatte og hjemløse tilbydes gratis klipning, en hyggelig middag og lidt banko samt en lille gave til alle. Vi glæder os allerede. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■